

har minimal- og mindstelønssystem, til i en overenskomstperiode at forhandle om lønnens højde, og erfaringen viser, at dette normalt betyder ikke uvæsentlige lønstigninger. Denne ret kræver fagforeningerne klart opretholdt og udnyttet.

Bortset fra tjenestemændenes område er der derfor ikke i forslaget skabt sandsynlighed for, at man kan standse løn- og prisstigningerne; tværtimod sandsynliggøres en fortsættelse af den hidtidige tilstand med forringelse af vor konkurrenceevne til skade for alle.

Mindretallet må derfor instille lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) henviser til det af mindretallet under lovforslagets 1. behandling fremsatte dagsordensforslag og *anser det stadig for rigtigst, at folketinget opfordrer Arbejdsgiverforeningen til at optage reelle forhandlinger med fagforbundene* for at få løst overenskomstsituationen på normal måde.

Regeringens besvarelse af udvalgets spørgsmål viser, at lovforslaget i ingen henseende er alvorligt forberedt eller gennemarbejdet. Det fremgår dog af besvarelserne, at den foreslåede samlede lønforhøjelse på 68 mill. kr. for det første år fra 1. marts 1963 ikke på langt nær gør det muligt at fyldestgøre de beskedne krav om en mindsteugeløn for voksne mandlige arbejdere på 275 kr. og at sikre de kvindelige arbejdere samme dyrtidstillæg (efter pristallet) som de mandlige arbejdere.

Mindretallet kan derfor ikke anbefale lovforslaget til vedtagelse.“

Ved 2. behandling stillede *Rimstad* (Uafh.) følgende *forslag om overgang til næste sag på dagsordenen*:

„Idet folketinget udtaler, at der efter tingets opfattelse ikke er skabt sandsynlighed for, at man gennem regeringens tolv kriselovsforslag kan standse de løn- og prisstigninger, som er forslagernes målsætning, men at en fortsættelse af den hidtidige tilstand med stadig forringelse af vor konkurrenceevne over for udlandet til skade for alle samfundsgrupper er sandsynlig, og at regeringen derved har vist manglende evne og vilje til at føre en politik til gavn for helheden, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Efter at dette forslag var forkastet med 88 stemmer (S, RV og minister Mikael Gam) mod 70 (V, KF og Uafh.), idet 10 medlemmer (SF) afholdt sig fra at stemme, vedtoges de stillede ændringsforslag uden afstemning. Lovforslaget gik derefter tilbage til udvalget, hvis tillægsbetænkning ikke indeholdt ændringsforslag.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget ved *navneopråb* med 90 stemmer (S, RV, minister Mikael Gam og Rosing (Grønland)) mod 87 (V, KF, SF og Uafh.), idet Hans Schmidt (Sl.) undlod at stemme og Johan Poulsen (V) var fraværende.